

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Czesław Siekierski

Warszawa, 22 marca 2024 r.
znak sprawy: BM.zp.058.8.2024

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: odpowiedź na interpelację nr 1755.

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją nr 1755 złożoną przez Posła na Sejm RP Pana Grzegorza Woźniaka w sprawie zatrzymania napływu produktów rolnych z Ukrainy oraz likwidacji unijnego "Zielonego Ładu", przedstawiam następujące informacje w odniesieniu do zadanych w przedmiotowym piśmie pytań:

1: Apelujemy, aby rząd niezwłocznie wydał rozporządzenie zamykające na określony czas granice Polski dla wwozu produktów rolnych z Ukrainy, które destabilizują rynek wewnętrzny w Polsce, każdy dzień zwłoki to realne straty rolników.

2: Apelujemy aby rząd wysłał stanowczy sygnał do UE, że koszty wojny muszą ponosić równomiernie wszystkie kraje członkowskie nie tylko kraje frontowe, a dzisiaj cały ciężar obciążeń skupia się na Polsce i naszych obywatelach, rolnikach.

MRiRW priorytetowo traktuje problem nadmiernego importu rolno-spożywczego z Ukrainy. Od wielu tygodni prowadzimy na forum unijnym i krajowym rozmowy zmierzające do wypracowania rozwiązań korzystnych dla polskich producentów rolnych. Nasze działania muszą być jednak zgodne z obowiązującymi przepisami.

Obecnie na forum UE dążymy do wypracowania jak najskuteczniejszych dla polskich rolników mechanizmów ochronnych w rozporządzeniu przedłużającym tzw. autonomiczne środki handlowe (ATM) w imporcie z Ukrainy. Dzięki naszym staraniom przedstawiony przez Komisję Europejską (KE) projekt ww. rozporządzenia zmierza częściowo we właściwym kierunku, przewidując np. automatyczny mechanizm przywracania ceł w imporcie z Ukrainy mięsa drobiowego, jaj i cukru po

przekroczeniu przez import ww. produktów określonych progów. W toku dyskusji zgłaszaliśmy szereg zastrzeżeń mających na celu zagwarantowanie jeszcze skuteczniejszych rozwiązań. Postulowaliśmy m.in. zmianę okresów referencyjnych służących wyznaczeniu progów uruchamiających mechanizm przywracania ceł z proponowanej przez KE średniej z lat 2022-2023 na lata 2019-2021 bądź ostatecznie lata 2020-2022 lub 2021-2023. KE nie przychyliła się do naszych postulatów i projekt rozporządzenia został przekazany do zatwierdzenia przez Parlament Europejski (PE).

Polscy posłowie do PE zgłosili do ww. projektu rozporządzenia poprawki analogiczne do tych postulowanych przez MRiRW, proponując m.in. zmianę okresu referencyjnego na lata 2021-2023. Zaproponowali również rozszerzenie zakresu towarowego tego instrumentu ochronnego o kolejne wrażliwe towary rolne. PE przyjął te poprawki. W efekcie treść projektu rozporządzenia będzie przedmiotem dalszych dyskusji, w których będziemy niezmiennie zabiegać o maksymalne uwzględnienie naszych postulatów.

Ponadto, 12 marca br. skierowałem do Pana Janusza Wojciechowskiego, Komisarza UE ds. rolnictwa pismo, w którym wyraziłem zaniepokojenie rosnącą nierównowagą na rynku zbóż w Unii Europejskiej, a przede wszystkim w krajach przyfrontowych, w tym w Polsce. Biorąc pod uwagę bardzo trudną sytuację na globalnym rynku zbóż w związku z agresywną polityką sprzedażową Rosji destabilizującą rynki rolne, zwróciłem się w piśmie aby Komisja Europejska podjęła niezbędne działania w celu zdjęcia z unijnego rynku, w tym w szczególności rynku polskiego, nadmiaru zbóż, przed rozpoczęciem tegorocznych zbiorów.

W nawiązaniu do postulatu „zamknięcia na określony czas granic Polski dla wwozu produktów rolnych z Ukrainy” zwracam uwagę, że obecnie nadal obowiązuje zakaz importu z Ukrainy do Polski pszenicy, kukurydzy, rzepaku, nasion słonecznika i niektórych produktów przetwórstwa zbóż i oleistych¹. KE poinformowała, że uznaje ten zakaz za niezgodny z prawem UE i naruszający wyłączne kompetencje UE w obszarze polityki handlowej, a zatem nie wyklucza uruchomienia wobec Polski postępowania naruszeniowego. Stąd podjęliśmy i nadal prowadzimy ze stroną ukraińską dwustronny dialog zmierzający do wypracowania warunków wymiany handlowej, które ograniczą zakłócenia rynkowe w Polsce. Rozmowy ze stroną ukraińską trwają. Dopóki w ich toku nie wypracujemy satysfakcjonującego rozwiązania, uważamy, że zakaz nie powinien zostać zniesiony. KE wspiera wypracowanie dwustronnego mechanizmu z Ukrainą.

Zamknięcie granic na import z Ukrainy mogłoby również prowadzić do wprowadzenia przez Ukrainę środków odwetowych względem polskiego eksportu

---

¹ Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 15 września 2023 r. w sprawie zakazu przywozu z Ukrainy produktów rolnych, Dz.U. 2023 poz. 1898

rolno-spożywczego. Mogłoby to więc przynieść negatywne skutki dla polskich producentów i eksporterów żywności. Wątpliwości wobec takiego rozwiązania sygnalizowały w ostatnim czasie niektóre branże m.in. mleczarska.

W ostatnich miesiącach przez granicę polsko-ukraińską przewozy tranzytem wynosiły średnio około 300 tys. ton pszenicy, kukurydzy i rzepaku miesięcznie. Oznacza to, że zboże, które przejeżdża przez granicę nie trafia docelowo do Polski.

Obowiązujący zakaz będzie utrzymany do czasu wypracowania ze stroną ukraińską nowych zasad handlu pomiędzy naszymi krajami. Zasad, dzięki którym handel wrażliwymi produktami rolnymi z Ukrainą, nie będzie powodował pogorszenia warunków gospodarowania polskich rolników. Obecnie trwają negocjacje ze stroną ukraińską dotyczące szczegółów funkcjonowania systemu licencjonowania oraz zakresu produktów jakie będą objęte licencjami.

Należy również podkreślić, iż w ostatnich miesiącach przez granicę polsko-ukraińską przewozy tranzytem wynosiły średnio około 300 tys. ton pszenicy, kukurydzy i rzepaku miesięcznie. Oznacza to, że zboże, które przejeżdża przez granicę nie trafia docelowo do Polski.

Nie można też zapominać o eksporcie towarów rolnych z Polski na Ukrainę. W 2023 r. wyeksportowano m.in. warzywa i przetwory warzywne o rekordowej wartości 149 mln euro oraz produkty mleczne (głównie sery i twarogi) o wartości 114 mln euro.

Biorąc pod uwagę ww. uwarunkowania, będziemy nadal podejmować działania zarówno na forum unijnym, jak i w rozmowach dwustronnych z Ukrainą zmierzające do wypracowania jak najskuteczniejszych dla polskich rolników rozwiązań, które będą akceptowalne dla wszystkich stron.

3: Jakie działania zamierza podjąć ministerstwo aby spełnić postulaty protestujących?

Europejski Zielony Ład (EZŁ) to strategia na rzecz wzrostu, ogłoszona w 2019 r., której celem jest przekształcenie UE w sprawiedliwe i prosperujące społeczeństwo żyjące w nowoczesnej, zasobooszczędnej i konkurencyjnej gospodarce, która w 2050 r. osiągnie zerowy poziom emisji gazów cieplarnianych. Strategia EZŁ nie formułuje konkretnych celów dla sektora rolnego, aczkolwiek wymienione w niej wyzwania dotyczą także rolnictwa, a dokument odnosi się do roli, jaką ten sektor powinien odegrać w realizacji celu na 2050 r.

W 2020 roku Komisja Europejska (KE) opublikowała strategię: „Od pola do stołu” i w zakresie ochrony bioróżnorodności - dwa dokumenty, które uszczegółowiły kierunki działań, jakie powinny być obrane w sektorze rolnym w celu wdrożenia

założeń EZŁ. Z uwzględnieniem tych założeń przyjęte zostały przepisy dotyczące Wspólnej Polityki Rolnej (WPR) na lata 2023-2027, a na ich podstawie każde państwo członkowskie przygotowało Plan Strategiczny dla WPR na lata 2023-2027 (PS WPR 2023-2027). Obecnie – w związku z trudną sytuacją ekonomiczną, w jakiej znaleźli się rolnicy – na forum UE toczą się prace z udziałem państw członkowskich nt. możliwych zmian i uproszczeń w zasadach wdrażania przepisów WPR.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi jest aktywnym uczestnikiem tej dyskusji. Przedstawiłem najważniejsze propozycje uproszczeniowe, zarówno te krótkoterminowe, jak i długoterminowe.

Podsumowaniem prowadzonej dyskusji nt. uproszczenia WPR i zmniejszenia obciążeń administracyjnych nakładanych na rolników, jest przygotowany przez KE projekt zmiany unijnego rozporządzenia 2021/2115 i rozporządzenia 2021/2116², mający na celu uproszczenie przepisów w zakresie warunkowości i ekoschematów.

Zmiany zaproponowane przez KE należy ocenić pozytywnie, gdyż usuwają i znacznie upraszczają, zgodnie z oczekiwaniami rolników, elementy Zielonego Ładu.

W szczególności KE proponuje:

- Zniesienie ugorowania 4% gruntów ornych (norma GAEC 8) – od 2024 r. nie będzie obowiązku ugorowania 4% gruntów ornych o ile państwo członkowskie jeszcze w tym roku ustanowi taki ekoschemat, za który rolnicy otrzymywać będą dodatkową płatność.
- Możliwość wyboru między dywersyfikacją a zmianowaniem (norma GAEC 7) – od 1 stycznia 2024 r., aby rolnicy mogli mieć wybór albo stosować dywersyfikację upraw (tj. różne uprawy) albo zmianowanie (tj. określone następstwo upraw roślin). W przypadku wyboru dywersyfikacji upraw dla gospodarstw o powierzchni: (i) od 10 do 30 ha gruntów ornych wystarczy posiadać 2 uprawy, z tym że największa uprawa nie może stanowić więcej niż 75%; (ii) powyżej 30 ha gruntów ornych wystarczy posiadać 3 uprawy, z tym że największa uprawa nie może stanowić więcej niż 75%, a dwie uprawy główne więcej niż 95%.
- Uproszczenia w normie dotyczącej obowiązku utrzymania okrywy glebowej (norma GAEC 6) - państwo członkowskie będzie miało swobodę w decydowaniu, w jakim okresie roku ustanowić obowiązek utrzymania okrywy glebowej, co ułatwi rolnikom wykonywanie określonych zabiegów agrotechnicznych w dogodnym czasie.
- Gospodarstwa do 10 ha użytków rolnych nie będą podlegały sankcjom związanym z realizacją norm środowiskowych (tzw. warunkowości).

---

² projekt Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2021/2115 i (UE) 2021/2116 w odniesieniu do norm dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, schematów na rzecz klimatu, środowiska i dobrostanu zwierząt, zmian w planach strategicznych WPR, przeglądu planów strategicznych WPR oraz zwolnień z kontroli i kar

W praktyce oznacza to zwolnienie gospodarstw do 10 ha użytków rolnych z tych wymogów.

Zaproponowane przez KE zmiany wychodzą naprzeciw postulowanym przez Polskę uproszczeniom oraz w dużej mierze odpowiadają na potrzeby rolników wyrażane podczas protestów, gdyż dotyczą takich wymagań, które mogą wpłynąć na ograniczenie produkcji i wzrost kosztów.

W odniesieniu do kwestii likwidacji ekoschematów należy zaznaczyć, że ekoschematy są dużym, nowym środowiskowym rodzajem płatności bezpośrednich. Są one rocznymi, płatnymi praktykami, obowiązkowymi do wdrożenia dla państwa członkowskiego, ale dobrowolnymi dla rolnika. Budżet przeznaczony na ekoschematy stanowi minimum 25% kwoty płatności bezpośrednich/rok. Stawki płatności w ramach ekoschematów określone są w EUR i przeliczane będą na PLN wg kursu PLN/EUR ustalonego na ostatni dzień roboczy września danego roku. W ramach PS WPR 2023-2027 wprowadzono łącznie 5 ekoschematów obszarowych i dobrostan zwierząt. Państwo członkowskie nie może odstąpić od wdrażania ekoschematów. Niemniej jednak są one dobrowolne dla rolników i to rolnicy decydują czy przystąpią do danego ekoschematu czy nie.

Ponadto w kwestii działań dotyczących nawozów Rząd analizuje bieżącą sytuację na rynku nawozowym, w tym, w kontekście cen nawozów. MRiRW aktywnie uczestniczy też w pracach nad przeglądem tzw. Dyrektywy azotanowej³, w trakcie którego analizowany jest jej cel w kontekście współczesnych wyzwań związanych z rolnictwem, bezpieczeństwem żywnościowym oraz zmieniającymi się warunkami środowiskowymi i klimatycznymi.

W kontekście współczesnych wyzwań związanych z rolnictwem, bezpieczeństwem żywnościowym oraz zmieniającymi się warunkami środowiskowymi i klimatycznymi, MRiRW wnioskuje potrzebę uwzględnienia m.in. kwestii konkurencyjności europejskiego rolnictwa na światowym rynku w kontekście przyjmowanych celów, dostosowania i uelastycznienia zasad i terminów stosowania nawozów w warunkach obserwowanego zmieniającego się klimatu, wprowadzenia uproszczeń w prowadzeniu dokumentacji przez rolników.

Mając na względzie znaczenie nawożenia, MRiRW dokłada starań, aby coraz bardziej restrykcyjne wymagania środowiskowe nie powodowały utrudnień w prowadzeniu produkcji roślinnej i zwierzęcej, w tym nawożenia. Ponieważ termin stosowania nawozów zawierających w składzie azot jest ważnym czynnikiem decydującym zarówno o potrzebie zapewnienia roślinom odpowiedniej dawki startowej składników pokarmowych/odżywczych, wysokiej efektywności

---

³ dyrektywa Rady z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (91/676/EWG) tzw. dyrektywa azotanowa

wykorzystania składników nawozowych przez rośliny, ograniczaniu nadmiaru składników pokarmowych/odżywczych w środowisku, jak również pozwala ograniczać zbędne koszty dla rolników związane z nawożeniem, dlatego dzięki staraniom MRiRW obowiązujący od 2023 r. program azotanowy⁴ daje możliwość elastycznego stosowania nawozów zawierających w składzie azot nie tylko jesienią, ale również w okresie od 1-go do ostatniego dnia lutego jeżeli wystąpią odpowiednie warunki pogodowe wskazujące na rozpoczęcie okresu wegetacji roślin. MRiRW na bieżąco, razem z właściwymi resortowymi Instytutami, analizuje sytuację związaną z rozpoczęciem okresu wegetacji roślin uprawnych oraz optymalny termin rozpoczęcia nawożenia azotem celem dokonania dalszych uproszczeń przepisów, co staje się coraz bardziej konieczne chociażby obserwując tegoroczną pogodę w lutym i marcu.

W zakresie podejmowanych działań w zakresie środków ochrony roślin jednym z elementów Europejskiego Zielonego Ładu, przeciwko któremu protestują rolnicy, jest radykalne ograniczenie stosowania środków ochrony roślin.

Cele Europejskiego Zielonego Ładu dotyczące środków ochrony roślin miało przenieść na poziom prawa Unii Europejskiej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zrównoważonego stosowania środków ochrony roślin i w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2021/2115, nad którym prace zostały zatrzymane m.in. dzięki działaniom polskiego Rządu.

W dniu 6 lutego br. Przewodnicząca Komisji Europejskiej Ursula von der Leyen zapowiedziała wycofanie przez Komisję Europejską projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zrównoważonego stosowania środków ochrony roślin i w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2021/2115.

Przewodnicząca Komisji Europejskiej uzasadniając swoją decyzję podkreśliła, iż przez ponad półtora roku nie osiągnięto podstępu w pracach nad projektem na poziomie Rady Unii Europejskiej. Projekt rozporządzenia stał się przy tym „symbolem polaryzacji”.

Należy podkreślić, że Polska, od początku prac nad projektem, jednoznacznie i konsekwentnie sprzeciwiała się jego założeniom. Polska podkreślała, że proponowane rozwiązania miałyby negatywny wpływ na bezpieczeństwo żywnościowe i konkurencyjność unijnego rolnictwa, a także prowadziłyby do zwiększenia uzależnienia unijnego systemu żywnościowego od importu żywności. Powyższe zastrzeżenia były szczególnie aktualne w kontekście zdarzeń zakłócających łańcuchy dostaw, jak pandemia COVID-19 i wojna na Ukrainie.

Należy przypomnieć, że projekt ten zakładał radykalne ograniczenie stosowania środków ochrony roślin zarówno na poziomie Unii Europejskiej, jak

---

⁴ rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 2023 r. w sprawie „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu” (Dz.U. z 2023 r. poz. 244) tzw. program azotanowy

i państw członkowskich, bez jakichkolwiek mechanizmów gwarantujących ochronę przed konkurencją ze strony państw trzecich, gdzie dopuszczona do stosowania jest szeroka paleta tych preparatów. Projekt przewidywał także całkowity zakaz stosowania środków ochrony roślin na tzw. „obszarach wrażliwych”, definiowanych w tak szeroki i nieprecyzyjny sposób, że mogłyby one objąć nawet obszar całego kraju. Projekt zakładał także nałożenie na rolników szeregu nowych obowiązków administracyjnych, w tym dotyczących raportowania czynności wykonywanych w gospodarstwie rolnym.

Sprzeciwiając się przyjęciu nieracjonalnych rozwiązań Polska prowadziła aktywnie – i jak widać skutecznie – działania na poziomie organów Unii Europejskiej. Wokół stanowiska Polski udało się bowiem zbudować silną koalicję państw członkowskich podzielających te same zastrzeżenia, co miało kluczowe znaczenie dla zablokowania prac nad projektem na poziomie Rady Unii Europejskiej.

Niekwestionowana potrzeba ochrony dla przyszłych pokoleń zasobów środowiska naturalnego nie może bowiem w żaden sposób naruszać podstawowej funkcji rolnictwa, jaką jest zaspokojenie potrzeb żywnościowych obywateli Unii Europejskiej. Co więcej, obserwowane zamiany klimatyczne, utrudniające lub wręcz wykluczające produkcję rolną w niektórych obszarach naszego globu powodują, iż Unia Europejska powinna zwiększać swoją rolę w systemie globalnego bezpieczeństwa żywnościowego.

Doprowadzenie do odrzucenia projektu przepisów, wdrażających nieakceptowalne założenia Europejskiego Zielonego Ładu, jest zatem najlepszym przykładem aktywności polskiego Rządu w ochronie interesów polskich rolników na forum Unii Europejskiej.

4 Jakie programy dopłat będą wprowadzane w bieżącym roku, aby wesprzeć rolników w związku z zaistniałą sytuacją kryzysową?

Ceny zbóż w Polsce spadały także po wprowadzeniu w połowie kwietnia ubiegłego roku zakazu importu do Polski niektórych produktów rolno-spożywczych z Ukrainy. Wynika to z faktu, że ceny na rynku zbóż w Polsce są ściśle powiązane z cenami zbóż w UE oraz na świecie. Obecnie ceny w UE i na świecie są niskie, na przykład w lutym br. cena pszenicy konsumpcyjnej we Francji była o 30% tańsza niż w analogicznym okresie roku ubiegłego. W Polsce cena pszenicy konsumpcyjnej jest obecnie o 35% niższa niż w roku ubiegłym.

Przyczyn obniżek cen zbóż na świecie jest kilka. Należy zwrócić uwagę na rekordową produkcję kukurydzy na świecie w bieżącym sezonie, która zgodnie z danymi Międzynarodowej Rady Zbożowej wynosi 1,23 mld ton i jest wyższa o 6,1% od produkcji w sezonie 2022/2023. Produkcja kukurydzy w UE w bieżącym sezonie wyniosła 62,3 mln ton i jest wyższa od ubiegłorocznej aż o 17%. Innym czynnikiem

wpływającym na ceny jest pogarszająca się sytuacja finansowa importerów zbóż w Afryce oraz na Bliskim Wschodzie. Jednakże najważniejszą przyczyną niskich cen jest fakt, że Rosja traktuje żywność, w szczególności zboża, jako broń, zalewając rynek światowy bardzo tanim ziarnem.

Rosja umocniła swoją pozycję na światowym rynku zbóż. Wg USDA w sezonie 2023/2024 w stosunku do sezonu 2021/2022 (przed wojną) zwiększył się udział Rosji w globalnych zbiorach wszystkich wiodących gatunków zbóż, w tym udział w zbiorach pszenicy zwiększył się z 9,6% w sezonie 2021/22 do 11,6% w sezonie 2023/24. Kraj ten odpowiada za blisko 1/4 światowego eksportu pszenicy i ponad 1/5 światowego eksportu jęczmienia. Tak duży udział w światowym handlu powoduje, że ma ona bardzo duży wpływ na sytuację na międzynarodowym rynku zbóż, w tym na opłacalność produkcji. Takie działania Rosji powodują pogłębianie się problemów na rynku zbóż w Polsce, zapoczątkowanych napływem nadmiernych ilości zbóż z Ukrainy po wybuchu wojny. Przejawiają się one w problemach ze sprzedażą przez rolników ziarna i eksportem polskiego ziarna w celu zbilansowania rynku.

W związku z tym, że produkcja zbóż w Polsce w ostatnich latach jest rekordowa, znacznie przekraczająca krajowe zapotrzebowanie, podejmowane są działania w celu zwiększenia możliwości wykorzystania zboża produkowanego w Polsce na inne cele niż spożywcze. Dzięki wprowadzeniu w Polsce europejskiego standardu benzyny E10 od 1 stycznia 2024 r. zwiększyło się zapotrzebowanie na kukurydzę o dodatkowe około 400-500 tys. ton rocznie. Rozbudowywana jest również infrastruktura transportowa, drogowa i przeladunkowa w Polsce oraz trwa współpraca z eksporterami, dzięki czemu możliwe jest zwiększanie eksportu zbóż z Polski do historycznie wysokich poziomów.

Rolnicy otrzymują także wsparcie na budowę silosów i magazynów zbożowych w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności. Daje to ponad 1 milion ton dodatkowej pojemności magazynowej.

Ponadto, producenci rolni zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 2015 r. w sprawie realizacji niektórych zadań Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa⁵ mogą skorzystać z programów pomocowych takich jak:

1. Pomoc dla producentów kukurydzy, którym zagraża utrata płynności finansowej w związku z ograniczeniami na rynku rolnym spowodowanymi agresją Federacji Rosyjskiej na Ukrainę.

Wnioski o tę pomoc producenci rolni mogli składać do dnia 29.02.2024 r.

---

⁵ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu i sposobów realizacji niektórych zadań Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. poz. 187, z późn. zm.)

Wysokość pomocy ustalana jest jako iloczyn deklarowanej przez producenta kukurydzy we wniosku o przyznanie płatności bezpośrednio za 2023 rok, powierzchni upraw kukurydzy, z wyłączeniem kukurydzy na kiszonkę, nie większej niż 100 ha, i stawki pomocy, która jest zróżnicowana i wynosi od 1000 do 500 zł w zależności od województwa.

Wypłaty pomocy rozpoczęły się od 6 marca 2024 r., do dnia 15 marca 2024 pomoc otrzymało blisko 92 tys. producentów rolnych na kwotę ok. 368 mln zł.

2. Kredyty na utrzymanie płynności finansowej przez producentów rolnych (linia UP).

Pomoc polega na stosowaniu dopłat do oprocentowania kredytów bankowych udzielonych producentowi rolnemu, w celu poprawy płynności finansowej w związku z ograniczeniami na rynku rolnym spowodowanymi agresją Federacji Rosyjskiej wobec Ukrainy, nie później niż do dnia 30 czerwca 2024 r.

Kredyt może zostać udzielony na uregulowanie zobowiązań finansowych związanych z prowadzeniem działalności rolniczej w gospodarstwie rolnym oraz ponoszenie przez producentów rolnych bieżących nakładów przyczyniających się do poprawy płynności finansowej.

Kwota kredytów udzielonych producentowi rolnemu nie może przekroczyć kwoty:

- 100 000 zł – gdy producent rolny prowadzi gospodarstwo rolne w rozumieniu przepisów o podatku rolnym o powierzchni nie większej niż 50 ha użytków rolnych;
- 200 000 zł – gdy producent rolny prowadzi gospodarstwo rolne w rozumieniu przepisów o podatku rolnym o powierzchni powyżej 50 ha i nie większej niż 100 ha użytków rolnych;
- 400 000 zł – gdy producent rolny prowadzi gospodarstwo rolne w rozumieniu przepisów o podatku rolnym o powierzchni powyżej 100 ha użytków rolnych.

Oprocentowanie należne bankowi płacone przez kredytobiorcę wynosi 2% .

3. Kredyty na poprawę płynności finansowej dla podmiotu prowadzącego działalność w zakresie obrotu zbożami lub skupu zbóż lub obrotu materiałem siewnym roślin rolniczych lub skupu lub mrożenia owoców miękkich (linia S)

Udzielanie kredytu z linii S dla podmiotu prowadzącego działalność w zakresie obrotu zbożami lub skupu zbóż lub obrotu materiałem siewnym roślin rolniczych lub skupu lub mrożenia owoców miękkich również przeznaczone jest na poprawę płynności finansowej w związku z ograniczeniami na rynku rolnym spowodowanymi agresją Federacji Rosyjskiej wobec Ukrainy, nie później niż do dnia 30 czerwca 2024 r. Kredyt z linii S może zostać udzielony podmiotowi prowadzącemu działalność w zakresie obrotu zbożami lub skupu zbóż, lub obrotu materiałem siewnym roślin rolniczych, o którym mowa w przepisach o nasiennictwie lub skupu lub mrożenia

owoców miękkich, jeżeli nabył zboża w okresie od dnia 1 października 2022 r. do dnia 31 sierpnia 2023 r., nasiona roślin rolniczych od dnia 1 czerwca 2023 r. do dnia 15 października 2023 r. lub owoce miękkie w okresie od dnia 1 czerwca 2023 r. do dnia 30 września 2023 r.

Kwota kredytów udzielonych podmiotowi prowadzącemu działalność w zakresie obrotu zbożami lub skupu zbóż, lub obrotu materiałem siewnym roślin rolniczych, o którym mowa w przepisach o nasiennictwie, lub skupu lub mrożenia owoców miękkich nie może przekroczyć kwoty 40 mln zł i jednocześnie:

- kwoty, za którą zostały skupione zboża w okresie od dnia 1 października 2022 r. do dnia 31 sierpnia 2023 r. – w przypadku podmiotów prowadzących działalność w zakresie skupu zbóż lub
- kwoty, za którą zostały skupione nasiona roślin rolniczych z plantacji nasiennych w okresie od dnia 1 czerwca 2023 r. do dnia 15 października 2023 r. – w przypadku podmiotów prowadzących obrót materiałem siewnym roślin rolniczych lub
- kwoty, za którą zostały skupione owoce miękkie w okresie od dnia 1 czerwca 2023 r. do dnia 30 września 2023 r. – w przypadku podmiotów prowadzących działalność w zakresie skupu owoców miękkich albo
- sumy iloczynu liczby ton skupionych owoców miękkich i kwoty 2000 zł oraz kwoty, za którą zostały skupione owoce miękkie w okresie od dnia 1 czerwca 2023 r. do dnia 30 września 2023 r. – w przypadku podmiotów prowadzących działalność w zakresie skupu i mrożenia owoców miękkich.

Dodatkowo uprzejmie informuję, iż od 2023 roku rozpoczęło się wdrażanie Planu Strategicznego dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023-2027 (PS WPR). PS WPR obejmuje nie tylko instrumenty na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, ale także płatności bezpośrednie oraz część interwencji w wybranych sektorach rolnych, takich jak sektor owoców i warzyw, czy sektor pszczelarski czyli łączy filar I i II.

Wiele elementów PS WPR 2023-2027, w tym zwłaszcza w zakresie płatności bezpośrednich, zaprojektowano w taki sposób, aby szczególnie wspierać małe i średnie gospodarstwa rodzinne.

Najistotniejsze kierunki interwencji w Planie to wzmacnianie konkurencyjności, głównie w produkcji zwierzęcej, w produkcji ekologicznej, ale także w produkcji roślinnej i przechowalnictwie oraz inwestycje zwiększające udział w rynku poprzez instrumenty finansowe. Równie istotne są wyzwania środowiskowe i klimatyczne, realizowane poprzez inwestycje w gospodarstwach dostosowujące i poprawiające warunki hodowli zwierząt, stan klimatu i środowiska, oszczędność wody, OZE, poprawiające efektywność energetyczną, wspierające rolnictwo precyzyjne. Wzmacnianie odporności jest realizowane poprzez instrumenty zarządzania ryzykiem i zapobiegające rozprzestrzenianiu ASF.

Możliwości poprawy i rozwoju potencjału sektora realizowane są poprzez wsparcie inwestycyjne dla małych gospodarstw, wsparcie młodych rolników zachęcające ich do przejmowania gospodarstw oraz wzmocnienie łańcucha dostaw, w tym rozwój małego przetwórstwa i rolniczego handlu detalicznego (RHD).

Wsparcie dla rozwoju lokalnego w Planie koncentruje się na obszarach, które nie mogą być finansowane z innych źródeł (scalania gruntów oraz infrastruktura techniczna małej skali, przydomowe oczyszczalnie ścieków). W Planie kontynuowane jest wdrażanie podejścia LEADER/RLKS, gdzie będziemy wspierać, m.in. rozwój lokalnych produktów i krótkich łańcuchów dostaw. Zamierzamy także uruchomić wsparcie na rzecz tzw. inteligentnych wiosek (Smart Village), które umożliwi zapewnienie większej samowystarczalności, w tym energetycznej małym miejscowościom wiejskim, poprzez wykorzystanie odpadów z produkcji rolniczej i lokalnych zasobów naturalnych. Plan przewiduje szeroki katalog interwencji z jednej strony poprawiających jakość usług doradczych, a z drugiej zapewniających rolnikom dostęp do wiedzy i innowacji.

Polska jest czołowym producentem i eksporterem żywności w Europie, by utrzymać pozycję Polski na europejskim i światowym rynku, interwencje w Planie Strategicznym WPR 2023-2027 zostały opracowane w sposób, który nie ogranicza zdolności produkcyjnych polskich rolników. Wsparcie w ramach PS WPR 2023-2027 skierowane jest do rolników, przedsiębiorców i mieszkańców obszarów wiejskich. Nabory wniosków o przyznanie pomocy przeprowadzane są w oparciu o opracowany przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa harmonogram naborów wniosków (roczny), poniżej link do szczegółowego harmonogramu: <https://www.gov.pl/web/arimr/harmonogram-naborow-wnioskow-o-pryzyznanie-pomocy-w-2024-r-w-ramach-planu-strategicznego-dla-wspolnej-polityki-rolnej-nalata-2023-2027>.

Z wyrazami szacunku

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Czesław Siekierski

/podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów – Departament Spraw Parlamentarnych